

KAREL PLÁHAL

Středa, 01 června 2016

Známý český kytarista, zpěvák, skladatel, textař, básník, hudební režisér a aranžér. Autor neopakovatelných textů plných poetiky, hledá a nachází zajímavé rýmy a slovní spojení. Poté je s lehkostí doplňuje příjemnými melodiemi, a tak vznikají jeho písně, které spolehlivě pohladí, nezapomenou. Vítězný držitel ceny soutěže národního hudebního festivalu Po

Složil hudbu k inscenaci Moravského divadla Olomouc, mimo jiné Zlatovláska, Sluha dvou pánů, Láska dona Perlimplína a vánoční Belisina, Manon Lescaut, Cyrano de Bergerac, Zimní pohádka, O umění a slavném vzkání Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista, Giroflé-Giroflá atd. Zhudebnil některé Kainarovy básně, režíroval nahrávání alb např. Jarka Nohavici, Petra Fialy, bratři Eben a Bokomary.

ŠPÍNA

Špína je velmi relativní pojem,
někdo je čistý, i když páchne třeba hnojem.
Někdo nepomůže mejdla ani louhy,
kam sáhne, včude dává černý smouhy.

Čistě i špinavej se potkáváme denně,
čistě i špinavej si denně ruku podá.
Bojím se špíny, proto žiju v karanténě,
a spousta pochybností ve mně hlodá.

Bojím se nákazy, čí nechci kazit druhý,
jsem je čistý, nebo už mám v duši skládku?
Tak hledím na papír a vztekla lámu tuhy,
nejspíš; to vezmu pákně od zašátku.
Člověk se narodí, je včavej a čistý,
plínky se vyvaří a zbytek spraví olej,
proto je malej člověk sám sebou tak jistý
a velcí, ti si na něj nedovolejí. Jen trošku vyroste, tak páťkvapeně zjistí, že na tom nejhá budou právě lidé
Kdekdo je pošpiněný a pak si ruce meje a špína v duši, ta se hravě skreje. A proto zašpiněná žít podle
těchto zásad, pochopí, kdy je třeba truchlit, a kdy jásat. A čistou pravdu denně krmí hrstí mouro, aby se lépe
vešla do šatů. Čistě i špinavej se koupáme a mejem, ve vanách zbyde po včech stejná
kalná voda. Ty s*čky páťkryjeme drahým intimsprayem [a kaďdej kaďdýmu zas ruku podá.] Karel Plíhal